

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Tdo/24/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6712010609                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.04.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Milan Lipovský           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:6712010609.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 30. apríla 2014 v trestnej veci obvineného Q. V. pre prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T 147/2012, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. Evy Háberovej, advokátky vo Zvolene, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 20. februára 2013, sp. zn. 1T 147/2012, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 2013, sp. zn. 3To 43/2013, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. V. sa o d m i e t a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 20. februára 2013, sp. zn. 1T 147/2012, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 2013, sp. zn. 3To 43/2013, bol obvinený Q. V. uznaný za vinného z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

po tom, čo poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Zvolen dňa 30. decembra 2010 začal uznesením podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona vedeného pod sp. zn. ČVS: ORP-169/ZV-ZV-2011, dňa 17. januára 2011 v zápisnici o výsluchu svedka poškodeného konaného na Obvodnom oddelení Zvolen, Okres Zvolen uviedol nepravdu o tom, že dňa 6. októbra 2009 na pobočke pošty vo Zvolene, Pošta Zvolen 1 neprevzal od pracovníčky pošty Bc. P. A. finančnú hotovosť vo výške 442,91 € Eur ako rozdiel dávky v hmotnej núdzi zo Sociálnej poisťovne poukážkou s číslom 3120E a podpis na poštovej poukážke s podacím číslom 3120E bol pravdepodobne sfaľovaný, lebo podpis nepatrí jemu, dokonca sa ani na jeho podpis nepodobá a uvedené uviedol do zápisnice o výsluchu svedka napriek tomu, že bol povereným príslušníkom Policajného zboru pred týmto úkonom riadne poučený o následkoch krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, pričom zo záverov znaleckého posudku z odboru písomoználectvo, odvetvie ručné písmo, č. 62/2011 zo dňa 4. novembra 2011 vyplynulo, že Q.

V. je pisateľom podpisu na poštovom peňažnom poukaze s číslom 3120E, pričom trestné stíhanie bolo následne uznesením povereného príslušníka Policajného zboru zo dňa 22. novembra 2011 podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zastavené, pretože bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21. decembra 2011.

Obvinenému bol za to podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona a § 46 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určil obvinenému skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Obvinený Q. V. písomným podaním z 23. septembra 2013 (doručeným súdu prvého stupňa 24. septembra 2013) podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. Evy Háberovej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T 147/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To 43/2013, dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, tzn., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený v dovolaní uviedol, že sa necíti byť vinný. Peňažnú hotovosť vo výške 442,91 € od pracovníčky pošty neprevzal, podpis na poštovej poukážke nie je jeho, bol sfaľšovaný. Má vážne podozrenie, že poštová doručovateľka mohla doručiť poštovú poukážku omylom jeho synovi, ktorý je súčasne jeho menovcom, ktorý mohol poukážku podpísať. So synom sa nerozpráva dlhú dobu. Už v minulosti (v roku 2010) sa mu stalo, že finančné prostriedky z Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s., z titulu preplatku vo výške 688,29 € prevzala miesto neho iná osoba. Z uvedených dôvodov namietal závery písomoznaleckého posudku a žiadal, aby bolo vykonané kontrolné znalecké dokazovanie. V minulosti utrpel úraz hlavy, preto si mnohé veci nepamätá, čo mohli niektorí ľudia zneužiť.

Z týchto dôvodov obvinený Q. V. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vyslovil porušenie zákona z dôvodu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

K dovolaniu obvineného sa písomne 18. novembra 2013 vyjadril okresný prokurátor, ktorý považuje dovolanie obvineného za nedôvodné. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že predmetného konania sa dopustil obvinený. Dôkazy vykonané či už v prípravnom konaní alebo v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní boli vykonávané zákonným spôsobom. Z výkladu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je zrejmé, že dovolanie by bolo možné podať len v prípade porušenia hmotnoprávnych ustanovení, prípadne pri použití nesprávnej právnej kvalifikácie. Z odôvodnenia dovolania obvineného vyplýva, že tento sa domáha preskúmania skutkových zistení. Produkované dôkazy jednoznačne preukázali vinu obvineného, za čo mu potom bol uložený spravodlivý trest.

Prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody

uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Jedna zo základných zásad dovolacieho konania je vyjadrená v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, že správnosť a úplnosť zisteného skutku (ako ho zistili súdy na hlavnom pojednávaní, resp. v odvolacom konaní) najvyšší súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku.

Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len ku skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Trestného poriadku.

V posudzovanej veci okresný a krajský súd zistili uvedený skutkový stav, ktorý obvinený subjektívne nepovažoval za preukázaný.

Hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku; ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Najvyšší súd konštatuje, že v posudzovanej veci boli všetky dôkazy vykonané spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu a v tomto smere postupu súdov ani orgánom činným v trestnom konaní niet čo vyčítať. Skutková veta, tak ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený Q. V. právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného Q. V. na neverejnom zasadnutí odmietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.